

เวียงกุมกาม เป็นเมืองโบราณที่สร้างขึ้นในรัชสมัยของพญามังรายราวพุทธศตวรรษที่ ๑๘

(พ.ศ. ๑๘๓๙ - ๒๑๐๑) เป็นเมืองที่มีความมีความรุ่งเรืองอย่างถึงขีดสุด เนื่องจากเคยเป็น

ศูนย์กลางของอาณาจักรล้านนา ต่อมาเมื่อพญาเม็งรายทรงสร้างเมืองเชียงใหม่ เวียงกุมกาม

ก็ยังเป็นเมืองหน้าด่านสำคัญ จนกระทั่งถึงกาลอวสาน

จากหลักฐานหลักศิลาจารึกที่ขุดพบโดยกรมศิลปากรนั้น พบว่า เวียงกุมกามในอดีต

เป็นศูนย์กลางแห่งการค้าขายของชาวล้านนา มีพ่อค้าจากต่างเมืองเข้ามาค้าขายเป็นจำนวนมาก

และมีเรือล่องเป็นประจำ พญามังรายจึงมีพระราชดำริให้สร้างสะพานข้ามแม่น้ำปิง เพื่อให้การค้าขาย

สะดวกยิ่งขึ้น

ทางด้านศิลปะนั้น หลักฐานทางศิลปกรรมที่ขุดพบ ทำให้ทราบว่าเวียงกุมกาม

ได้รับอิทธิพลทางศิลปะจากมอญและพม่า จนกลายเป็นศิลปะผสมผสานระหว่าง

ลำนานาและพม่า

ต่อมา...เมื่อน้ำจากแม่น้ำปิงเอ่อล้น ทำให้เกิดน้ำท่วมครั้งใหญ่ในเวียงกุมกาม

จนทำให้เวียงกุมกามกลายเป็นเมืองร้างที่ถูกลืม ในครั้งนั้นแม่น้ำปิงจึงเปลี่ยนเส้นทางเดิน

จากที่เคยไหลไปทางทิศตะวันออกของเวียงกุมกาม กลายเป็นไหลไปทางด้านทิศตะวันตก

ซึ่งก็คือแนวน้ำปิงในปัจจุบันนั่นเอง

อุทกภัยครั้งนั้นได้แปรเปลี่ยนเวียงกุมกามจากเมืองอันรุ่งเรืองให้เหลือเพียง

ซากวิหาร และเจดีย์ที่จมอยู่ใต้ดินลึกกว่า ๒ เมตร วัดที่จมดินลึกที่สุดได้แก่

วัดคือคำ ซึ่งมีชั้นดินปิดทับอยู่ประมาณ ๑. ๘๐ - ๒ . ๓๐ เมตร รองลงมา คือ

วัดปู่เปี้ย ซึ่งจมดินในระดับความลึก ๑. ๕๐ - ๒. ๐๐ เมตร

เวียงกุมกามเป็นโบราณสถานอันทรงคุณค่า โดยเฉพาะ วัดเจดีย์เหลี่ยม หรือ เจดีย์กู่คำ

เป็นโบราณสถานที่คงความงดงามมากกว่า ๗๐๐ ปีแล้ว นอกจากนี้ยังมีวัดข้างคำหรือวัดกานโถม

ซึ่งเป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุด วัดแห่งนี้ตั้งอยู่ใจกลางของเวียงกุมกาม วัดกานโถมนั้น

พญาเม็งรายสร้างขึ้นเพื่อสักการะพระมหากษัตริย์สละพระ นอกจากนี่ยังมีโบราณสถานอื่นๆอีก

กว่า ๔๐ แห่ง ประกอบด้วย วัดพญาเม็งราย วัดพระเจ้าองค์ดำ วัดธาตุขาว วัดอีกก้ง

วัดธาตุปู่เปี้ย กู่ป่าต้อม กู่ตันโพธิ์ ฯลฯ และยังมีโบราณสถานอื่นๆที่กำลังอยู่ใน

ระหว่างขุดค้น

ปัจจุบันเวียงกุมกามมีพื้นที่อยู่ใน จ.เชียงใหม่ ห่างจากถนนมหิดล ๒ กิโลเมตร

หรือประมาณ ๔ - ๕ กิโลเมตรจากสนามบินนานาชาติเชียงใหม่

ย้อนคืนตำนานเล่าขานกาลเก่า

เริ่มต้นกันที่ประตูวัดช้างค้ำ หรือวัดกานโถมในอดีตก่อนค่ะ

รถรางสำหรับพานักท่องเที่ยวชมเวียงเก่า

ใครไม่ชอบรถรางก็เดินทางด้วยรถม้า

ศาลพญามังรายที่นักรบพาระมิงค์ไปสักการะในคืนยี่เป็ง

ศรีมหาโพธิอายุ ๗๐๐ ปีที่เจ้ามานเหมยนำพาระมิงค์ย้อนคืนสู่อดีตร้อยปีก่อน (เทียบกับพระธาตุด้านหลังจะพบว่าต้นใหญ่มากกกกก)

แซ่รูปกับพระธาตุวัดช้างค้ำ ซึ่งแต่เดิมไม่มีหัวช้างทั้งสี่ด้าน (ในเรื่องแต่งให้เจ้าสุทโธทมิ์มิกราชสั่งให้สร้าง)

